

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 16.07.1979, sp. zn. 2 Tz 7/79, ECLI:CZ:NS:1979:2.TZ.7.1979.1

Číslo: 19/1980

Právní věta: Jednání spočívající v tom, že odsouzený, jemuž byl pravomocně uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, trest nenastoupil a skrýval se až do svého zadržení příslušníky VB, nelze považovat za závažné jednání směřující ke zmaření účelu trestu ve smyslu § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. Takového jednání se může dopustit pouze ten odsouzený, který již trest odnětí svobody nastoupil.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 16.07.1979

Spisová značka: 2 Tz 7/79

Číslo rozhodnutí: 19

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Maření výkonu úředního rozhodnutí

Předpisy: 140/1961 Sb. § 8 odst. 1

§ 170 odst. 1 písm. c

§ 202 odst. 1

§ 221 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 19/1980 sb. rozh.

Jednání spočívající v tom, že odsouzený, jemuž byl pravomocně uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, trest nenastoupil a skrýval se až do svého zadržení příslušníky VB, nelze považovat za závažné jednání směřující ke zmaření účelu trestu ve smyslu § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. Takového jednání se může dopustit pouze ten odsouzený, který již trest odnětí svobody nastoupil.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 16. července 1979 sp. zn. [2 Tz 7/79.](#))

Nejvyšší soud ČSR k stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti ČSR zrušil rozsudek okresního soudu v Táboře ze dne 16. 11. 1978 sp. zn. 2 T 453/78 ve spojení s rozsudkem krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. ledna 1979 sp. zn. 2 To 1080/78 a obviněného O. P. zprostil podle § 226 písm. b) tr. ř. obžaloby pro trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Táboře ze dne 16. 11. 1978 sp. zn. 2 T 453/78 byl obviněný O. P. uznán vinným trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. proto, že ač měl dne 27. 12. 1977 nastoupit podle příkazu okresního soudu v Táboře do výkonu trestu odnětí svobody za trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. a pokusu trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1, § 221 odst. 1 tr. zák., pro které byl odsouzen rozsudkem okresního soudu v Táboře ze dne

13. 2. 1975 sp. zn. 2 T 18/75, takto neučinil a namísto toho se skrýval až do 2. 3. 1978, kdy byl zadržen příslušníky VB. Byl za to odsouzen podle § 171 odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody na šestnáct měsíců nepodmíněně; podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zák. byl pro výkon tohoto trestu zařazen do druhé nápravně výchovné skupiny.

K odvolání obviněného krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne

3. 1. 1979 sp. zn. 2 To 1080/78 napadený rozsudek okresního soudu v Táboře zrušil podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. ve výroku o trestu a způsobu jeho výkonu a při nezměněném výroku o vině uložil obviněnému podle § 171 odst. 1 tr. zák. nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců, pro jehož výkon byl obviněný zařazen podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zák. do druhé nápravně výchovné skupiny; napadený rozsudek zůstal jinak nedotčen.

Proti uvedenému rozsudku krajského soudu v Českých Budějovicích podal ministr spravedlnosti ČSR stížnost pro porušení zákona ve prospěch obviněného; vytkl v ní porušení zákona v ustanovení § 254 odst. 1 tr. ř. a v ustanovení § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. Skutková zjištění okresního soudu v Táboře považuje za správná, nesouhlasí však s právním názorem obou soudů, že obviněný naplnil svým jednáním skutkovou podstatu trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal v rozsahu § 267 odst. 1 tr. ř. napadené rozhodnutí, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Skutková zjištění učiněná okresním soudem v Táboře odpovídají výsledkům provedeného dokazování, jsou úplná a správná.

Při právním posouzení jednání obviněného okresní soud nepostupoval v souladu se zákonem.

Objektem trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 tr. zák. je zájem společnosti na zajištění faktické možnosti výkonu rozhodnutí národního výboru, soudu nebo jiného státního orgánu nebo orgánu společenské organizace. Základním znakem trestného činu je zmaření nebo podstatné ztížení výkonu rozhodnutí, jež je třeba uskutečnit jedním ze způsobů uvedených pod písm. a) až c) citovaného ustanovení. Podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. dopustí se trestného činu, kdo zmaří, nebo podstatně ztíží výkon rozhodnutí soudu tím, že se dopustí závažného jednání, aby zmařil účel vazby nebo trestu; podle písm. b) cit. ustanovení je postižen, kdo uprchne stráží, z vazby nebo z výkonu trestu odnětí svobody; zákon tedy staví do jedné roviny zmaření účelu vazby nebo trestu.

Zmaření účelu trestu ve smyslu citovaného ustanovení se může dopustit pouze odsouzený, který je již ve výkonu trestu odnětí svobody, v němž se dopustí závažného jednání, jímž podstatně narušuje režim výkonu trestu a tím ztěžuje plnění nápravně výchovného účelu trestu; vyplývá to též ze znění citovaného písm. b), postihujícího stejným způsobem i případy, kdy odsouzený uprchne z výkonu odnětí svobody.

Závěr o tom, že trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. se může dopustiti pouze odsouzený, který je již ve výkonu trestu, možno dovodit též z porovnání s některými hmotně právními procesními ustanoveními.

Například z ustanovení § 68 odst. 2 tr. zák. o promlčení výkonu trestu vyplývá, že do promlčení doby se nezapočítává doba, po kterou nebylo možno trest vykonat proto, že odsouzený se zdržoval neoprávněně v cizině nebo byl na něm vykonáván jiný trest odnětí svobody; zákona tedy nevylučuje v konkrétním případě možnost promlčení výkonu trestu odnětí svobody u odsouzeného, který se skrývá v tuzemsku.

Podle obsahu spisu předseda senátu okresního soudu vyzval obviněného k nástupu výkonu trestu odnětí svobody na den 27. 12. 1977. Výzva k nástupu trestu byla obviněnému doručena dne 22. 12. 1977. Obviněný výkon trestu však nenastoupil a skrýval se po uvedené delší dobu až do zadržení příslušníky VB. Šlo o výzvu předsedy senátu v souvislosti s nařízením výkonu trestu ve smyslu ustanovení § 321 odst. 1 tr. ř., které není rozhodnutím, jehož výkon by byl chráněn ustanovením § 171 odst. 1 tr. zák., což vyplývá i ze znění § 321 odstavce 3 tr. ř., podle kterého nenastoupí-li odsouzený trest ve lhůtě, která mu byla poskytnuta, předseda senátu nařídí, aby byl do trestu dodán. Není-li mu známo místo pobytu odsouzeného, užije se na příkaz k jeho dodání do trestu přiměřeně ustanovení § 69 odst. 2 Tr. ř., podle kterého dodání odsouzeného do výkonu trestu provádějí orgány Sboru národní bezpečnosti, které jsou též povinny, je-li toho k provedení příkazu třeba, vypátrat pobyt obviněného. V posuzovaném případě šlo tedy o otázku vykonávacího řízení, jejíž řešení je upraveno ustanovením § 321 tr. ř. Proto shledal-li okresní soud v jednání obviněného trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák., porušil zákon v citovaném ustanovení v neprospěch obviněného.